

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

tionibus, quas pro iua libertate audiunt, persuaderi. Væ tamen ei, per quentale scandalum venit. Hoc enim peccatum erit ei in star molaris asinariae, quæ ipsum trahet ab vna in alteram culpam, & in multas eaque valde graues præcipitabit, vsque ad ipsas æternas pœnas. Expediisset etiam ei, molari lapide ad collum alligato, demergi in profundum maris quàm huiusmodi probere scandalum. Multò enim grauior est mors animæ, quàm corporis: ac proinde magis timendum, quod anima absque vlla remedij spe pereat, quàm quod demergatur corpus in profundum maris.

§. I.

- H**INC licet debilibus arma defensiva sumere, quibus se ab huiusmodi tentationibus defendant, nec talia imitentur exempla. valde enim stultum esset, si, quoddam alium, etiam tibi amicissimum, videns a turris summitate se præcipitare: tu quoque velis simul cum eo præcipitare & imitari stultum in re vtrique perniciofa. Et si, videns, eum alligare collo suo lapidem molarem, seque proijcere in mare, temeritas esset, similem tibi alligare, & post illum etiam te proijcere. Sic igitur, si malum exemplum ab alio tibi datum tu sequaris: sicut ille te scandalizat, ita tu scandalizas alios; & hoc scandalum erit tibi molaris lapis, quemadmodum scandalum tibi ab alio datum, similis fuit ei lapis. Si amicus tuus tanquam ignauus miles permittit se ab hoste capi: qualis prudentia erit, in star mancipij eum sequi, ac permittere ab eodem hoste in captiuitatem trahi? quamuis enim in simplicitate columba esse debeas: non tamen in imprudentia: vt cæcus sequaris eum, qui educere te velit ex nido, quem habebas in foraminibus petrae.
- CHRISTUS** scilicet crucifixi: quem imitantur Religiosi. Propterea enim ipse nos monuit, dicens: *a Estote prudentes, sicut serpentes, & simplices, sicut columbae.* Ne aut à Dæmonibus, aut à falsis amicis nos decipi patiamur. Et quam quæso maior imprudentia esse potest, quàm amplecti captiuitatem cum gemitu columbino, tolerando scilicet murmur, pullumque conscientia, eò quòd non habeas animum hosti tuo resistendi? *b Væ*, ait ipse *Dauis* per Sophoniam, *prouocatrix & redempta ciuitas columba.* Hoc est vobis, anima, quæ me ad magnam prouocas iram: cum enim ego te redemerim, & à mundo & peccato eripuerim: tu tamen agis sicut imprudens columba, quæ gemens, te ipsam tradis tuis hostibus, eorumque tentationibus nec habes cor & animum ad resistendum eis.

a Mat. 10. 16

b Soph. 3. 1.
Imprudentia est amplecti captiuitatem

Si animum habuisti, vt mundum desereres, eiusque plurima ac detestanda exempla: cur non etiam animum resumis, ad vitanda scandala, quæ tibi offert, qui tanquam canis redit ad vomitum?

Ne res

Ne res huius mundi aspicias, deque eis iudices ex specie, quam præferant; sed ad interiora earum penetra: & facile deprehendes, eum qui DEO est infidelis, & respicit retro, iam in corde suo conuersum esse in marmoream petram, & salis statuam, cum certo periculo perpetuæ suæ ruinæ, nisi tempestiuè peniteat, & conuertatur. Est autem magna prudentia, cautum fieri ex alienis periculis; & ex focij lapsu maiorem haurire humilitatem, cautelam, & diligentiam ad perseverandum in tua vocatione constantissime.

PRÆCLARE Sanctus Gregorius ad hoc propositum perpendit occultum quoddam diuinæ providentiæ arcanum in ipsis Vocationibus, ita eis dirigentis, ut aliqui mundum deserentes Religionem ingrediantur, cum sciat, eos non perseveraturos in ea: sed ut illorum exemplo electos suos permoueat, ad eandem Religionem ingrediendam, in qua sint perseverantissimi; eosque doceant viam, quam tenere debeant, ut perfectionem consequantur. Postea tamen permittit, eosdem ipsos deficere à sua vocatione, ut eorum lapsus ac ruina fiat reliquorum cautela; & quod paucos deducit in perniciem, illud ipsum multos humiliet, & permoueat: ut, sibi ipsi diffidentes, totam suam fiduciam in Deo collocent: ut *cum metu & tremore salutem suam operantes, à Vocationem & electionem suam certam faciant, non deficientes in ea.* Quamobrem Salomon dixit: *e qui stultus est seruetur sicut Luna, & sapientis: ed quod stulti ac insipientis errores sint prudentis quasi monita; & lapsus, inconstantiaque imprudentis aperit oculos prudentis, ut obseruet, attendatque ubi pedem suum collocet: ne cadat, aut mutetur.*

PROPTER quam causam confert Ecclesiasticus hominem sanctum & stultum cum Sole & Luna, *f Homo, inquit, Sanctus in sapientia manet sicut Sol, stultus sicut Luna mutatur.* Quemadmodum enim Sol lumen suum conseruat semper, quamuis Luna multas mutationes patiatur: ita vir Sanctus ac feruens permanet semper in luce gratiæ, & in perfectione: quam profiteretur, absque mutatione; etiam si stulti & imprudentes, quibuscum versatur sicut Luna mutantur; deserantque bonam, quod cøperant. Eorum enim perseverantia non innititur verbis & factis, aut exemplis hominum, qui naturâ sunt mutabiles; sed veritati, bonitati, ac voluntati Dei, qui est immutabilis. Et quando ingressi sunt Religionem, etiam si ad id essent aliorum exemplis permoti: id tamen non fuit præcipuè propter odorem huiusmodi unguentorum; quæ etsi sint preciosa, possunt tamen deficere; sed *gurrentes* (ut dicebamus) post Christum in odorem suauissimorum eius unguentorum eiusque præclarissima exempla sequentes, quæ mutari non possunt. Et, ut Apostolus

6.

7.
Li. 34 mor
cap. 13.

c Phil. 2. 25
d 2. Pet. 1. 10
a Pre. 11. 9

8.

f Eccl. 27. 12

g Cant. 1. 3.

dixit Galatis, vt firmi & constantes manerent in Euangelio, quod illis predicauerat; *h quamuis ipsemet, aut aliquis Angelus de celo, si id possibile esset, contrarium eis diceret.* Ita à Deo vocatus, vt ipsum in Religione sequatur, firmus debet in sua vocatione & Christi imitatione permanere: quamuis ipse homo, qui ipsi suavitalem Vocationem, mutatus, nunc suaderet, ad fatulum redire. Adhuc, cum aliquos videris in vocatione sua deficientes, memento esto sententiæ Saluatoris, dicentis: *i multos vocatos, paucos vero electos & Stultorum enim, qui vt luna mutantur, infinitus est numerus: Sanctorum autem, qui constantes sunt sicut Sol, numerus est exiguus.* Ac propterea Saluator suis discipulis dixit: *nolite timere pusillus grex: quia complacuit patri vestro dare vobis regnum.* Quare si prudens es, non debes plurimos illos facis sed contendere, vt sis de numero paucorum; & commiseratione moueri deficientium, & sequentium plurimos. Cecidit enim in caput eorum imprecatio illa Dauidis, dicentis: *Domine à paucis de terra diuide eos in viua terra & ne in numero electorum computentur, eò quod de absconditis tuis sponte adimpletus est venter eorum,* rebus inquam à te reprobatis. Quod si horum lapsus ad commiserationem te permouet: procul eris ab eorum imitatione. Memento quoque alterius illius sententiæ eiusdem Saluatoris, dicentis: *duorum qui in vno exunt lecto, aut in vno agro, vnum assumendum, alterum relinquendum.* Cum igitur videris socium tuum relinqui, ac deserere, eò quod sponte imple locum deserat, in quo Deus ipsum collocauerat: da operam, vt tu qui assumaris & eligaris; vt semper in diuino seruitio perseueres. de quo dixit Regius Propheta Dauid: *o beatus, quem elegisti, & assumpsisti: inhabitabis in atriis tuis in æternum.*

§. 2.

SED videamus nunc, quid in huiusmodi euentibus faciendum sit. Prælati Sac Tyronum Magistris: vt imitentur admirandum Christi Domini exemplum, cum instituit sermonem de sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, & a multis ex discipulis eius audientes: *nisi manducaveritis carnem filii hominis & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis, dixerunt. Durus est haec sermo: & quis potest eum audire? & quamuis ipse Saluator conatus fuerit satisfacere, & turbatos pacare: multi tamen discipulorum eius abierunt retrorsum, & iam non cum illo ambulabant.* Et tunc conuersus ipse CHRISTVS ad Apostolos duodecim, dixit eis: *nunquid & vos vultis abire? & sanctus Petrus pro omnibus respondit: Domine ad quem ibimus? verba vita eterna habes. Et nos credidimus & cognouimus, quia tu es Christus Filius Dei viui.* Sed ipse Saluator tremendam aliam subiunxit sententiam: *Nunc ego vos dico-*